

§ 5 har indskrænket denne § til det Indhold, hvormed den her fremtræder, er Grunden hertil den, at de i de udeladte Stykker indeholdte Regler efter Ministeriets Mening ligge udenfor Rammen af denne Lov og komme ind paa Omraader, der høre hjemme i den almindelige Sundhedslovgivning og som Følge heraf bør henhøre under det almindelige Sundhedspoliti og ikke under det for Overholdelsen af denne Lovs Bestemmelser foreslaaede nærmest rent tekniske Tilsyn. Iøvrigt indeholdes den væsentlige Del af de udeladte Bestemmelser allerede i Lov om Tilsyn med Børns og unge Menneskers Arbejde i Fabrikker af 23de Mai 1873 §§ 11 og 21.

Til §§ 7 og 8.

Udeladelsen af 1ste Stykke i Kommissionsudkastets § 7 staar selvfølgelig i Forbindelse med de i næste Afsnit foreslaaede Ændringer.

Til §§ 9—14.

I det Ministeriet med Hensyn til disse Paragrafers Indhold iøvrigt henviser til de ovenfor gjorte Bemærkninger, skal man her indskrænke sig til angaaende § 11 at fremhæve, at om det end ikke med absolut Sikkerhed kan tilfuges, at det foreslaaede Personale, forsaavidt angaar Antallet af Assistenters, vil blive tilstrækkeligt, saa har Ministeriet dog god Grund til at antage, at det for Tiden vil være Tilfældet, og forsaavidt Stigning i Dampfjedlers og andre Tilsyn underkastede Virksomheders Antal efterhaanden kan medføre Nødvendigheden af flere Assistenters Antagelse, vil Udgiften herved ikke blive større end den, som de samme Momenter vilde medføre under den nuværende Ordning. Under Hensyn til det betydelige Ansvar og Arbejde, der kræves af, og de Egenstaber, der udfordres hos Fabrikinspektørene, har Ministeriet anset de foreslaaede Lønninger for de laveste, om hvilke der kunde være Spørgsmaal. Ligeledes er Ministeriet, særligt under Hensyn til, at det foreslaas til hvert Syn af Dampfjeder fremtidigt kun at anvende 1 Assistent, hvilket ogsaa andesteds, f. Ex. i Breusjen, er anset tilstrækkeligt, ved Ansættelsen af Lønningen for Assistenterne gaaet ud fra, at det vil være af Vigtighed, at Vederlaget er et saadant, at Stillingerne kunne ventes at ville blive beklædte af Mænd, paa hvis Indsigt, Naalidelighed og Uimodtagelighed for uberettiget Indskyldelse man kan stole. Det samlede til Lønninger foreslaaede Beløb vil iøvrigt ikke overstige det, som under den nuværende Ordning medgaar til Lønninger og Honorarer for Arbeidsinspektører og Syns-

mænd. Det tilføies sluttelig, at det selvfølgelig vil blive paalagt Assistenterne at tage Bopæl paa de Steder i Riget, som med Hensyn til Jordelingen af Forretningerne mellem dem og Forretningernes hurtigste Udførelse dertil maatte anses mest egnede. Hvad angaar Forslagene i § 12, vil man formentlig kunne indskrænke sig til at fremhæve, at naar Betalingen til Overlynsmand er foreslaaet forhøiet til det Dobbelte af den nu foreskrevne, indeholder dette i Virkeligheden ikke nogen Forøgelse af den Fabrikanternes paahvilende Byrde, da Mændenes Antal samtidig indskrænkes til det Halve, samt at den mugjældende Betaling i forekommende Tilfælde har beredet Ministeriet Vanskeligheder ved at finde Mænd med den tilstrækkelige Sagskundskab, som vare villige til at paatage sig Hvervet som Overlynsmand.

Til § 15.

Denne Paragraf i Forslaget adskiller sig fra Kommissionsudkastets § 10 kun der, ved, at der af sidstnævnte er udeladt det, der som egnet til at ordnes ad administrativ Vej ikke synes at burde optages i Loven.

Til §§ 16—18.

Ministeriet har med Kommissionen været fuldt enig i, at der er Grund til at anvende de i Straffelovens §§ 300—302 fastsatte Erstatningsregler paa enhver Overtrædelse af nærværende Lovs Forskrifter, der medfører Mogens Død eller en Legemsbefkadigelse, og altsaa forsaavidt at udvide Omfanget af disse, som Erstatningspligten ogsaa vil komme til at omfatte Tilfælde, hvor en uagtsom Overtrædelse kun medfører en mindre Legemsstabe end den i Straffelovens § 204 omhandlede. Forslagets § 17 er derfor kun en anden Formulering af de i Kommissionsudkastets § 12, 1ste og 2det Stykke indeholdte Regler, hvilken Formulering man, samtidig med at udelade 3die Stykke af Kommissionsudkastets § 12, har valgt netop for at tilkjendegive — hvad der efter Kommissionens Betænkning ogsaa synes at have været dens Hensigt — at det i Et og Alt er de til Grund for Straffelovens §§ 300—2 liggende Grundsætninger, der med den ovenberørte Udvidelse her skulle komme til Anvendelse. Medens man derhos har ment, at de i Kommissionsudkastets § 13 indeholdte Antydninger om Medansvar for Arbejdsgiveren og for Brugeren af en en Anden tilhørende Maskine, ikke egnede sig til at medtages, fordi de, forsaavidt de, hvad der maa antages, kun